

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 320/2006

z dnia 20 lutego 2006 r.

ustanawiające tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i art. 37 ust. 2 akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W związku z rozwojem sytuacji we Wspólnocie oraz sytuacji międzynarodowej, przemysł cukrowniczy we Wspólnocie stoi w obliczu problemów strukturalnych, które mogą stanowić poważne zagrożenie dla konkurencyjności, a nawet dla przetrwania całego sektora. Problemów tych nie można skutecznie rozwiązać poprzez zastosowanie instrumentów zarządzania rynkiem przewidzianych we wspólnej organizacji rynku cukru. Aby dostosować wspólnotowy system produkcji cukru i handlu cukrem do wymogów międzynarodowych, a także zapewnić konkurencyjność tego systemu w przyszłości, należy zainicjować proces głębokiej restrukturyzacji prowadzący do znacznego ograniczenia nieopłacalnej zdolności produkcyjnej we Wspólnocie. W tym celu, jako warunek wstępny wprowadzenia funkcjonującej nowej wspólnej organizacji rynków cukru, należy ustanowić odrębny i autonomiczny tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie. W ramach tego systemu należy ograniczyć kwoty w sposób, który uwzględni uzasadnione interesy przemysłu cukrowniczego, plantatorów buraków cukrowych, trzciny cukrowej i cykorii oraz konsumentów we Wspólnocie.
- (2) Należy ustanowić tymczasowy fundusz restrukturyzacji w celu finansowania środków restrukturyzacyjnych dla wspólnotowego przemysłu cukrowniczego. Ze względu na należyte zarządzanie finansami, fundusz powinien wchodzić w skład Sekcji Gwarancji EFOGR i tym samym podlegać procedurom i mechanizmom przewidzianym w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1258/1999 z 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽³⁾ oraz, od 1 stycznia 2007 r. — Europejskiego

Funduszu Rolniczego Gwarancji ustanowionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽⁴⁾.

- (3) Przedsiębiorstwa w regionach peryferyjnych nie powinny być objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia ze względu na to, że regiony peryferyjne są obecnie objęte programami rozwoju, których celem jest poprawa ich konkurencyjności w zakresie produkcji cukru surowego, a ponadto produkują one surowy cukier trzcinowy, konkurując z państwami trzecimi, których nie obowiązuje tymczasowa składka restrukturyzacyjna.
- (4) Środki restrukturyzacyjne przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny być finansowane z tymczasowych składek wpłacanych przez tych producentów cukru, izoglukozy i syropu inulinowego, którzy ostatecznie skorzystają z procesu restrukturyzacji. Składka ta nie wchodzi w zakres tradycyjnie stosowanych opłat w ramach wspólnej organizacji rynku cukru, a zatem przychody z tytułu pobierania tej składki powinny być uznane za „dochody przeznaczone na określony cel” zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁵⁾.
- (5) Dla przedsiębiorstw cukrowniczych o najniższej wydajności należy wprowadzić istotną zachętę ekonomiczną do rezygnacji z produkcji w ramach posiadanych kwot w formie odpowiedniej pomocy restrukturyzacyjnej. W tym celu należy ustanowić pomoc restrukturyzacyjną, która będzie stanowiła zachętę do zaprzestania produkcji w ramach kwot i zrzeczenia się odnośnych kwot, a zarazem umożliwi odpowiednie uwzględnienie zobowiązań społecznych i w zakresie ochrony środowiska związanych z zaprzestaniem produkcji. Pomoc ta powinna być dostępna przez cztery lata gospodarcze w celu zmniejszenia produkcji do poziomu niezbędnego do osiągnięcia równowagi rynku we Wspólnocie.
- (6) Aby wesprzeć plantatorów buraków cukrowych, trzciny cukrowej oraz cykorii, którzy będą musieli zrezygnować z produkcji z powodu zamknięcia fabryk, które poprzednio zaopatrywali, plantatorom tym, jak również podmiotom świadczącym usługi przy użyciu maszyn rolniczych, którzy dla nich pracowali, powinna zostać udostępniona część pomocy restrukturyzacyjnej w celu zrekompensowania strat wynikających z zamknięcia fabryk, a w szczególności straty wartości inwestycji w wyspecjalizowane maszyny.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 19 stycznia 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 26 października 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103. Rozporządzenie uchylone rozporządzeniem (WE) nr 1290/2005 (Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

- (7) Wpłaty składki restrukturyzacyjnej do tymczasowego funduszu restrukturyzacji dokonywane są przez określony okres, w związku z tym niezbędne jest, by wypłaty pomocy restrukturyzacyjnej były rozłożone w czasie.
- (8) Decyzja o przyznaniu pomocy restrukturyzacyjnej powinna być podejmowana przez zainteresowane Państwo Członkowskie. Przedsiębiorstwa, które gotowe są zrzec się kwot powinny złożyć temu Państwu Członkowskiemu wniosek zawierający wszystkie istotne informacje umożliwiające podjęcie decyzji w sprawie pomocy. W celu uwzględnienia specyfiki przedstawionej sprawy Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość nakładania określonych wymogów społecznych i w zakresie ochrony środowiska, o ile wymogi te nie ograniczają procesu restrukturyzacji.
- (9) W skład wniosku o pomoc restrukturyzacyjną powinien wchodzić plan restrukturyzacji. Plan ten powinien dostarczać zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu wszystkich istotnych informacji technicznych, społecznych, w zakresie ochrony środowiska i finansowych umożliwiających podjęcie decyzji o przyznaniu pomocy restrukturyzacyjnej. Państwa Członkowskie powinny przyjmując środki konieczne do zapewnienia niezbędnej kontroli nad wprowadzaniem w życie wszystkich elementów restrukturyzacji.
- (10) W regionach objętych procesem restrukturyzacji właściwym korkiem może okazać się zachęta do tworzenia rozwiązań alternatywnych wobec uprawy buraków cukrowych, trzciny cukrowej i produkcji cukru. W tym celu Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość przeznaczenia pewnej części pieniędzy pochodzących z funduszu restrukturyzacji na środki na rzecz dywersyfikacji. Środki te, ustanowione w ramach krajowego planu restrukturyzacji, mogą przyjmując formę środków identycznych z pewnymi środkami wspieranymi na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽¹⁾ lub ze środkami, które są zgodne z prawem wspólnotowym dotyczącym pomocy państwa.
- (11) W celu przyspieszenia procesu restrukturyzacji należy zwiększyć pomoc dostępną na potrzeby dywersyfikacji, w przypadku gdy kwoty, których się zrzeczono przekraczają pewien poziom.
- (12) Rafinerie przemysłowe powinny mieć możliwość dostosowania się do restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego. Dostosowanie to powinno być wspierane za pośrednictwem pomocy z funduszu restrukturyzacji, pod warunkiem że Państwo Członkowskie zatwierdzi biznes plan dotyczący dostosowania. Zainteresowane Państwa Członkowskie powinny zapewnić sprawiedliwy rozdział dostępnej pomocy między rafinerie przemysłowe na swoim terytorium.
- (13) Należy uwzględnić pewne szczególne sytuacje w niektórych Państwach Członkowskich poprzez pomoc z funduszu restrukturyzacji, pod warunkiem że stanowi on część krajowego programu restrukturyzacji.
- (14) W związku z tym, że fundusz restrukturyzacji ma być finansowany przez okres trzech lat, nie będzie on od początku dysponował wszystkimi niezbędnymi środkami finansowymi. Należy zatem ustalić zasady dotyczące ograniczania przyznawanej pomocy.
- (15) Środki niezbędne do wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽²⁾.
- (16) Komisja powinna być upoważniona do przyjęcia środków niezbędnych do rozwiązania szczególnych problemów praktycznych w przypadkach nadzwyczajnych.
- (17) Z tymczasowego funduszu restrukturyzacji finansowane będą środki, które ze względu na charakter mechanizmu restrukturyzacji nie mieszczą się w kategoriach wydatków, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005. Należy zatem odpowiednio zmienić to rozporządzenie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Tymczasowy fundusz restrukturyzacji

1. Niniejszym ustanawia się tymczasowy fundusz restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie (zwany dalej „funduszem restrukturyzacji”).

Fundusz restrukturyzacji wchodzi w skład sekcji gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej. Od dnia 1 stycznia 2007 r. wchodzi on w skład Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFGR).

2. Z funduszu restrukturyzacji finansuje się wydatki wynikające ze środków przewidzianych w art. 3, 6, 7, 8 i 9.

3. Tymczasowa składka restrukturyzacyjna, o której mowa w art. 11, stanowi dochód przeznaczony na tymczasowy fundusz restrukturyzacji zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002.

Wszelkie kwoty, które są dostępne w funduszu restrukturyzacji po sfinansowaniu wydatków określonych w ust. 2, są przenoszone do EFGR.

⁽¹⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

4. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do najbardziej peryferyjnych regionów, o których mowa w art. 299 ust. 2 Traktatu.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „izoglukoza” oznacza produkt otrzymany z glukozy lub jej polimerów o zawartości wagowej co najmniej 10 % fruktozy w stanie suchym;
- 2) „syrop inulinowy” oznacza bezpośredni produkt otrzymany w wyniku hydrolizy inuliny lub oligofruktoz, zawierający w stanie suchym co najmniej 10 % fruktozy w postaci wolnej lub w postaci sacharozy, oraz wyrażony w ekwiwalencie cukru/izoglukozy;
- 3) „porozumienie branżowe” oznacza jedno z poniższych:
 - a) porozumienie zawarte na szczeblu Wspólnoty, przed zawarciem jakiegokolwiek umowy dostawy, między grupą krajowych organizacji zrzeszających wytwórców z jednej strony a grupą krajowych organizacji zrzeszających sprzedawców z drugiej strony;
 - b) porozumienie zawarte, przed zawarciem jakiegokolwiek umowy dostawy, między wytwórcami lub organizacją zrzeszającą wytwórców uznaną przez dane Państwo Członkowskie z jednej strony a stowarzyszeniem sprzedawców uznanym przez dane Państwo Członkowskie z drugiej strony;
 - c) w przypadku braku porozumień, o których mowa w lit. a) lub b), przepisy dotyczące spółek oraz przepisy dotyczące spółdzielni, w zakresie w jakim regulują dostawę buraków cukrowych przez wspólników spółek lub członków spółdzielni produkujących cukier;
 - d) w przypadku braku porozumienia, o którym mowa w lit. a) lub b) — uzgodnienia istniejące przed zawarciem jakiegokolwiek umowy dostawy, pod warunkiem że sprzedawcy, którzy akceptują dane uzgodnienia dostarczają co najmniej 60 % łącznej ilości buraków kupowanych przez przedsiębiorstwo do produkcji cukru w jednej lub kilku fabrykach;
- 4) „rok gospodarczy” oznacza okres rozpoczynający się 1 października i kończący się 30 września następnego roku. W drodze wyjątku rok gospodarczy 2006/2007 rozpoczyna się dnia 1 lipca 2006 r.
- 5) „rafineria przemysłowa” oznacza zakład produkcyjny:
 - którego wyłączną działalnością jest rafinacja surowego cukru trzcinowego pochodzącego z importu

lub

 - która dokonała w roku gospodarczym 2004/2005 rafinacji surowego cukru trzcinowego pochodzącego z importu w ilości co najmniej 15 000 ton;

6) „kwota” oznacza kwotę produkcji cukru, izoglukozy i syropu inulinowego przydzieloną danemu przedsiębiorstwu zgodnie z art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 1, art. 9 ust. 1 i 2 oraz art. 11 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾.

Artykuł 3

Pomoc restrukturyzacyjna

1. Przedsiębiorstwo produkujące cukier, izoglukozę lub syrop inulinowy, któremu przed dniem 1 lipca 2006 r. przydzielono kwotę, ma prawo do pomocy restrukturyzacyjnej udzielanej na tonę kwoty, której się zrzeka, pod warunkiem że przedsiębiorstwo to w ciągu jednego roku gospodarczego w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 i 2009/2010:

- a) zrzeka się kwoty przydzielonej przez nie na rzecz jednej lub kilku swoich fabryk oraz dokonuje całkowitego demontażu urządzeń produkcyjnych w danych fabrykach,
 - b) zrzeka się kwot przydzielonych przez nie na rzecz jednej lub kilku jej fabryk, dokonuje częściowego demontażu urządzeń produkcyjnych w tych fabrykach oraz nie wykorzystuje pozostałych urządzeń produkcyjnych w danych fabrykach do wytwarzania produktów objętych wspólną organizacją rynków cukru
- lub
- c) zrzeka się części kwot przydzielonych przez nie na rzecz jednej lub kilku fabryk i nie wykorzystuje urządzeń produkcyjnych w danych fabrykach do rafinacji cukru surowego.

Ten ostatni warunek nie ma zastosowania w odniesieniu do:

- jedynego zakładu przetwórstwa w Słowenii,
 - jedynego zakładu przetwórstwa buraków w Portugalii,
- istniejących 1 stycznia 2006 r.

Do celów niniejszego artykułu demontaż urządzeń produkcyjnych w roku gospodarczym 2005/2006 uznaje się za dokonany w roku gospodarczym 2006/2007.

2. Pomoc restrukturyzacyjną przyznaje się w odniesieniu do roku gospodarczego, za który zrzeczono się kwot zgodnie z ust. 1 i tylko za taką ilość w ramach kwoty, której się zrzeczono i nie przyznano powtórnie.

Kwoty można się zrzec wyłącznie po konsultacjach przeprowadzonych w ramach odpowiednich porozumień branżowych.

⁽¹⁾ Patrz str. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

3. Całkowity demontaż urządzeń produkcyjnych wymaga:
- a) ostatecznego i całkowitego zaprzestania produkcji cukru, izoglukozy i syropu inulinowego przy wykorzystaniu danych urządzeń produkcyjnych;
- b) zamknięcia danej fabryki lub fabryk i demontażu ich urządzeń produkcyjnych w okresie, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. d),
- oraz
- c) przywrócenia dobrego stanu środowiska na terenie fabryki oraz ułatwienia pracownikom zmiany miejsca zatrudnienia w okresie, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. f). Państwa Członkowskie mogą nakładać na przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, zobowiązania wykraczające poza minimalne wymogi nałożone przez prawo wspólnotowe. Takie zobowiązania nie mogą jednak ograniczać funkcjonowania funduszu restrukturyzacji jako instrumentu.
4. Częściowy demontaż urządzeń produkcyjnych wymaga:
- a) ostatecznego i całkowitego zaprzestania produkcji cukru, izoglukozy i syropu inulinowego przy wykorzystaniu danych urządzeń produkcyjnych;
- b) demontażu w okresie, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. e), urządzeń produkcyjnych, które nie będą wykorzystywane do nowej produkcji, a które były przeznaczone i wykorzystywane do wytwarzania produktów, o których mowa w lit. a);
- c) przywrócenia dobrego stanu środowiska na terenie fabryki i ułatwienia pracownikom zmiany miejsca zatrudnienia w okresie, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. f), w zakresie w jakim wymaga tego zaprzestanie wytwarzania produktów wymienionych w lit. a). Państwa Członkowskie mogą nakładać na przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, zobowiązania wykraczające poza minimalne wymogi nałożone przez prawo wspólnotowe. Takie zobowiązania nie mogą jednak ograniczać funkcjonowania funduszu restrukturyzacji jako instrumentu.
5. Wysokość pomocy restrukturyzacyjnej na tonę kwoty, której się zrzeczo, jest następująca:
- a) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 lit. a):
- 730,00 EUR na rok gospodarczy 2006/2007,
 - 730,00 EUR na rok gospodarczy 2007/2008,
 - 625,00 EUR na rok gospodarczy 2008/2009,
 - 520,00 EUR na rok gospodarczy 2009/2010;
- b) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 lit. b):
- 547,50 EUR na rok gospodarczy 2006/2007,
 - 547,50 EUR na rok gospodarczy 2007/2008,
 - 468,75 EUR na rok gospodarczy 2008/2009,
 - 390,00 EUR na rok gospodarczy 2009/2010;
- c) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 lit. c):
- 255,50 EUR na rok gospodarczy 2006/2007,
 - 255,50 EUR na rok gospodarczy 2007/2008,
 - 218,75 EUR na rok gospodarczy 2008/2009,
 - 182,00 EUR na rok gospodarczy 2009/2010.
6. Kwota stanowiąca co najmniej 10 % odpowiedniej pomocy restrukturyzacyjnej określonej w ust. 5 zostaje zarezerwowana dla:
- plantatorów buraków cukrowych, trzciny cukrowej i cykorii, którzy dostarczali te produkty w okresie poprzedzającym rok gospodarczy, o którym mowa w ust. 2, do produkcji cukru lub syropu inulinowego w ramach odpowiednich kwot, których się zrzeczo,
- oraz
- podmiotów będących osobami prywatnymi lub przedsiębiorstwami, które na podstawie umowy wykonywały z użyciem swoich maszyn rolniczych prace na rzecz plantatorów, odnośnie do produktów oraz w okresie, o których mowa w tiret pierwszym.
- Po konsultacji z zainteresowanymi stronami Państwa Członkowskie określają mający zastosowanie współczynnik procentowy oraz okres, o których mowa w akapicie pierwszym, pod warunkiem że zapewniona zostaje zdrowa równowaga ekonomiczna między elementami planu restrukturyzacji, o których mowa w art. 4 ust. 3.
- Państwa Członkowskie przyznają pomoc na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, biorąc pod uwagę straty wynikające z procesu restrukturyzacji.
- Kwotę wynikającą z zastosowania przepisów akapitu pierwszego i drugiego, potrąca się z mającej zastosowanie kwoty określonej w ust. 5.

Artykuł 4

Wniosek o przyznanie pomocy restrukturyzacyjnej

1. Wnioski o przyznanie pomocy restrukturyzacyjnej składane są danemu Państwu Członkowskiemu do dnia 31 stycznia poprzedzającego rok gospodarczy, w którym ma nastąpić zrzeczenie się kwot.

Wnioski dotyczące roku gospodarczego 2006/2007 składane są jednak do dnia 31 lipca 2006 r.

2. Wnioski o przyznanie pomocy restrukturyzacyjnej zawierają:

- a) plan restrukturyzacji;
- b) potwierdzenie, że plan restrukturyzacji został opracowany w konsultacji z plantatorami buraków cukrowych, trzciny cukrowej i cykorii;
- c) zobowiązanie do zrzeczenia się odpowiedniej kwoty w danym roku gospodarczym;
- d) w przypadku, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. a) — zobowiązanie do całkowitego demontażu urządzeń produkcyjnych w terminie, który zostanie określony przez dane Państwo Członkowskie;
- e) w przypadku, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) — zobowiązanie do częściowego demontażu urządzeń produkcyjnych w terminie, który zostanie określony przez dane Państwo Członkowskie oraz do niewykorzystywania zakładu produkcyjnego oraz pozostałych urządzeń produkcyjnych do wytwarzania produktów objętych wspólną organizacją rynków cukru;
- f) w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a) oraz art. 3 ust. 1 lit. b) — zobowiązanie do spełnienia wymogów przewidzianych odpowiednio w art. 3 ust. 3 lit. c) oraz w art. 3 ust. 4 lit. c) w terminie, który zostanie określony przez dane Państwo Członkowskie;
- g) w przypadku, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. c) — zobowiązanie do niewykorzystywania urządzeń produkcyjnych do rafinacji cukru surowego.

Wypełnienie zobowiązań, o których mowa w lit. c) — g) uzależnione jest od decyzji o przyznaniu pomocy, o której mowa w art. 5 ust. 1.

3. Plan restrukturyzacji, o którym mowa w ust. 2 lit. a), obejmuje co najmniej następujące elementy:

- a) przedstawienie przewidywanych celów i działań, z których wynika należyta równowaga ekonomiczna pomiędzy tymi celami i działaniami a ich zgodnością z celami funduszu restrukturyzacji i z celami polityki rozwoju obszarów wiejskich w danym regionie, zatwierdzonej przez Komisję;
- b) pomoc, która ma być przyznana plantatorom buraków cukrowych, trzciny cukrowej i cykorii oraz, w stosownych przypadkach, podmiotom świadczącym usługi przy użyciu maszyn rolniczych zgodnie z art. 3 ust. 6;
- c) pełny opis techniczny odnośnych urządzeń produkcyjnych;

- d) biznes plan określający szczegółowo sposoby, harmonogram i koszty zamknięcia fabryki lub fabryk oraz całkowitego lub częściowego demontażu urządzeń produkcyjnych;
- e) w odpowiednich przypadkach — planowane inwestycje;
- f) plan społeczny określający szczegółowo planowane działania w szczególności dotyczące przekwalifikowania, zmiany miejsca zatrudnienia i wcześniejszych emerytur zainteresowanych pracowników oraz, w stosownych przypadkach, szczególne wymogi krajowe przewidziane zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. c) lub art. 3 ust. 4 lit. c);
- g) plan środowiskowy określający szczegółowo planowane działania w szczególności mające na celu zastosowanie się do wymogów w zakresie ochrony środowiska oraz, w stosownych przypadkach, do szczególnych wymogów krajowych przewidzianych zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. c) lub art. 3 ust. 4 lit. c);
- h) plan finansowy określający szczegółowo wszystkie koszty związane z planem restrukturyzacji.

Artykuł 5

Decyzja w sprawie pomocy restrukturyzacyjnej oraz kontrole

1. Państwa Członkowskie podejmują decyzję o przyznaniu pomocy restrukturyzacyjnej do końca lutego poprzedzającego rok gospodarczy, o którym mowa w art. 3 ust. 2. Decyzja dotycząca roku gospodarczego 2006/2007 jest podejmowana do dnia 30 września 2006 r.

2. Pomoc restrukturyzacyjna jest przyznawana, jeżeli po gruntownym sprawdzeniu Państwo Członkowskie ustaliło, że:

- wniosek zawiera elementy, o których mowa w art. 4 ust. 2;
 - plan restrukturyzacji zawiera elementy, o których mowa w art. 4 ust. 3;
 - środki oraz działania określone w planie restrukturyzacji są zgodne odpowiednimi przepisami wspólnotowymi i krajowymi;
- oraz
- w funduszu restrukturyzacji dostępne są niezbędne środki finansowe (na podstawie informacji uzyskanych od Komisji).

3. Jeżeli nie jest spełniony jeden lub kilka warunków określonych w ust. 2 w trzech pierwszych tiret, wniosek o pomoc restrukturyzacyjną jest zwracany wnioskodawcy. Wnioskodawca jest informowany o warunkach, które nie zostały spełnione. Wnioskodawca może w takim przypadku wycofać lub uzupełnić swój wniosek.

4. Nie naruszając obowiązków w zakresie kontroli, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1290/2005, Państwa Członkowskie monitorują, kontrolują i sprawdzają wykorzystanie pomocy restrukturyzacyjnej w sposób przez siebie zatwierdzony.

Artykuł 6

Pomoc na rzecz dywersyfikacji

1. Pomoc przeznaczona na środki na rzecz dywersyfikacji w regionach objętych restrukturyzacją przemysłu cukrowniczego może być przyznawana w każdym Państwie Członkowskim w odniesieniu do kwoty cukru, której przedsiębiorstwo prowadzące działalność w tym Państwie Członkowskim zrzekło się w jednym z następujących lat gospodarczych: 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 lub 2009/2010.

2. Ogólna kwota pomocy udostępnionej danemu Państwu Członkowskiemu ustalana jest na następującej podstawie:

- 109,50 EUR na tonę kwoty cukru, której się zrzeczo, w roku gospodarczym 2006/2007,
- 109,50 EUR na tonę kwoty cukru, której się zrzeczo, w roku gospodarczym 2007/2008,
- 93,80 EUR na tonę kwoty cukru, której się zrzeczo, w roku gospodarczym 2008/2009,
- 78,00 EUR na tonę kwoty cukru, której się zrzeczo, w roku gospodarczym 2009/2010.

3. Państwa Członkowskie, które zdecydują o przyznaniu pomocy na rzecz dywersyfikacji, o której mowa w ust. 1 lub pomocy przejściowej, o której mowa w art. 9, ustanawiają krajowe programy restrukturyzacji określające szczegółowo środki na rzecz dywersyfikacji, które mają zostać przyjęte w odnośnych regionach oraz informują Komisję o tych programach.

4. Nie naruszając ust. 5, środki na rzecz dywersyfikacji, aby kwalifikować się do uzyskania pomocy, o której mowa w ust. 1, muszą odpowiadać jednemu lub kilku środkom przewidzianym w ramach osi 1 i osi 3 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

Państwa Członkowskie ustalają kryteria w celu rozróżnienia środków, na które może zostać przyznana pomoc na rzecz dywersyfikacji, od środków, na które może zostać przyznane wsparcie wspólnotowe na mocy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

Pomoc, o której mowa w ust. 1 nie przekracza pułapów określonych dla wkładu EFROW w art. 70 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

5. Środki na rzecz dywersyfikacji, które różnią się od środków przewidzianych w ramach osi 1 i osi 3 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, kwalifikują się do pomocy, o której mowa w ust. 1, pod warunkiem, że są zgodne z kryteriami określonymi w art. 87 ust. 3 Traktatu, w szczególności z kryterium intensywności pomocy oraz z kryteriami kwalifikującymi określonymi w wytycznych Komisji w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnictwa.

6. Państwa Członkowskie nie przyznają pomocy krajowej w odniesieniu do środków na rzecz dywersyfikacji przewidzianych w niniejszym artykule. Jeżeli pułapy, o których mowa w ust. 4 akapit trzeci pozwoliłyby jednak na przyznanie 100 % pomocy na rzecz dywersyfikacji, dane Państwo Członkowskie wnosi wkład w wysokości co najmniej 20 % kwalifikujących się wydatków. W tym przypadku art. 87, art. 88 i art. 89 Traktatu nie mają zastosowania.

Artykuł 7

Dodatkowa pomoc na rzecz dywersyfikacji

1. Łączna kwota pomocy udostępnianej Państwu Członkowskiemu zgodnie z art. 6 ust. 2 zostaje zwiększona o:

- 50 %, gdy z krajowej kwoty cukru określonej w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 318/2006 dla tego Państwa Członkowskiego zrzeczo się co najmniej 50 % lecz mniej niż 75 %,
- o kolejne 25 %, gdy z krajowej kwoty cukru określonej w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 318/2006 dla tego Państwa Członkowskiego zrzeczo się co najmniej 75 % lecz mniej niż 100 %,
- kolejne 25 %, gdy zrzeczo się całej kwoty cukru określonej w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 318/2006 dla tego Państwa Członkowskiego.

Podwyższona kwota pomocy jest udostępniana w roku gospodarczym, w którym część krajowej kwoty cukru, której się zrzeczo, osiągnęła odpowiednio 50 %, 75 % lub 100 %.

2. Dane Państwo Członkowskie decyduje o przyznaniu pomocy odpowiadającej powyższe określonej w ust. 1 na środki na rzecz dywersyfikacji, o których mowa w art. 6 ust. 1, lub na rzecz plantatorów buraków cukrowych albo trzciny cukrowej rezygnujących z produkcji w regionach objętych procesem restrukturyzacji. Pomoc na rzecz plantatorów jest przyznawana na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów.

Artykuł 8

Przejściowa pomoc dla rafinerii przemysłowych

1. Przejściowa pomoc przyznawana jest rafineriom przemysłowym w celu umożliwienia im dostosowania się do restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie.

2. W tym celu ogółem na cztery lata gospodarcze 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 i 2009/2010 zostaje udostępniona kwota 150 milionów EUR.

Kwota określona w akapicie pierwszym zostaje rozdzielona w następujący sposób:

- 94,3 mln EUR dla rafinerii przemysłowych w Zjednoczonym Królestwie,
- 24,4 mln EUR dla rafinerii przemysłowych w Portugalii,
- 5,0 mln EUR dla rafinerii przemysłowych w Finlandii,
- 24,8 mln EUR dla rafinerii przemysłowych we Francji,
- 1,5 mln EUR dla rafinerii przemysłowych w Słowenii.

3. Pomoc ta zostaje przyznana na podstawie zatwierdzonego przez Państwo Członkowskie biznes planu dotyczącego dostosowania sytuacji danej rafinerii przemysłowej do restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego.

Państwo Członkowskie przyznaje pomoc na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów.

Artykuł 9

Przejsiowa pomoc dla niektórych Państw Członkowskich

W ramach krajowego programu restrukturyzacji, o którym mowa w art. 6 ust. 3:

- a) w Austrii przyznana zostaje pomoc nieprzekraczająca 9 milionów EUR przeznaczona na niezbędne inwestycje w zakresie punktów zbiórki buraków cukrowych i innych elementów infrastruktury logistycznej wynikające z restrukturyzacji,
- b) w Szwecji przyznana zostaje pomoc nieprzekraczająca 5 milionów EUR bezpośrednio lub pośrednio na rzecz plantatorów buraków cukrowych z Gotlandii i Olandii, którzy w ramach krajowego programu restrukturyzacji zrezygnują z produkcji cukru.

Artykuł 10

Limity finansowe

1. Pomoc, o której mowa w art. 3, 6, 7, 8 i 9, o której przyznanie składany jest wniosek na dowolny rok gospodarczy spośród lat gospodarczych 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 i 2009/2010, przyznawana jest wyłącznie w ramach limitów środków dostępnych z tymczasowego funduszu restrukturyzacji.

2. W przypadku gdy, na podstawie wniosków złożonych na dany rok gospodarczy i uznanych przez dane Państwo Członkowskie za kwalifikujące się, łączna kwota pomocy, która miała być przyznana, przekracza limit na dany rok gospodarczy, przyznanie pomocy opiera się na chronologicznej kolejności składania wniosków o pomoc (zasada „kto pierwszy, ten lepszy”).

3. Pomoc, o której mowa w art. 6, 7, 8 i 9, jest niezależna od pomocy, o której mowa w art. 3.

4. Pomoc restrukturyzacyjna, o której mowa w art. 3, wypłacana jest w dwóch ratach:

— 40 % — w czerwcu roku gospodarczego, o którym mowa w art. 3 ust.2,

oraz

— 60 % — w lutym następnego roku gospodarczego.

Komisja może jednak podjąć decyzję o podziale raty, o której mowa w drugim z powyższych tiretów, na dwie wypłaty, w następujący sposób:

— pierwsza wypłata — w lutym następnego roku gospodarczego

oraz

— druga wypłata — w późniejszym terminie, po wpłynięciu niezbędnych środków finansowych do funduszu restrukturyzacji.

5. Komisja może podjąć decyzję o odroczeniu wypłaty pomocy, o której mowa w art. 6, 7, 8 i 9 do czasu wpłynięcia niezbędnych środków finansowych do funduszu restrukturyzacji.

Artykuł 11

Tymczasowa składka restrukturyzacyjna

1. Tymczasowa składka restrukturyzacyjna wpłacana jest za dany rok gospodarczy od tony kwoty przez przedsiębiorstwa, którym zostały przydzielone kwoty.

Kwoty, których przedsiębiorstwo się zrzekło od danego roku gospodarczego zgodnie z art. 3 ust. 1, nie są obciążone tymczasową składką restrukturyzacyjną w tym roku gospodarczym i w kolejnych.

2. Tymczasowa składka restrukturyzacyjna dla cukru i syropu inulinowego ustalona zostaje na:

— 126,40 EUR od tony kwoty w roku gospodarczym 2006/2007,

— 173,8 EUR od tony kwoty w roku gospodarczym 2007/2008,

— 113,3 EUR od tony kwoty w roku gospodarczym 2008/2009.

Tymczasowa składka restrukturyzacyjna na dany rok gospodarczy dla izoglukozy ustalona zostaje w wysokości 50 % stawek zawartych w akapicie pierwszym.

3. Państwa Członkowskie są odpowiedzialne wobec Wspólnoty za pobieranie tymczasowej składki restrukturyzacyjnej na swoim terytorium.

Państwa Członkowskie wpłacają tymczasową składkę restrukturyzacyjną na tymczasowy fundusz restrukturyzacji w dwóch ratach, w następujący sposób:

— 60 % — do dnia 31 marca danego roku gospodarczego

oraz

— 40 % — do dnia 30 listopada następnego roku gospodarczego.

4. Jeżeli tymczasowa składka restrukturyzacyjna nie jest wpłacona w terminie, Komisja po konsultacji z Komitetem Funduszy Rolnych odejmuje sumę równą niezapłaconej składce restrukturyzacyjnej z comiesięcznych zaliczek z tytułu wydatków poniesionych przez dane Państwo Członkowskie, o których mowa w art. 14 ust. 1 oraz art. 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005. Przed podjęciem decyzji Komisja zapewnia Państwu Członkowskiemu możliwość przedłożenia uwag w terminie dwóch tygodni. Przepisy art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 2040/2000 ⁽¹⁾ nie mają zastosowania.

5. Całość należnych zgodnie z ust. 3 tymczasowych składek restrukturyzacyjnych jest rozdzielana przez Państwo Członkowskie między przedsiębiorstwa działające na jego terytorium zgodnie z kwotą przyznaną w ciągu danego roku gospodarczego.

Przedsiębiorstwa wpłacają tymczasowe składki restrukturyzacyjne w dwóch ratach, w następujący sposób:

— 60 % — do końca lutego danego roku gospodarczego,

— 40 % — do dnia 31 października następnego roku gospodarczego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 27.

Artykuł 12

Przepisy wykonawcze

Szczegółowe przepisy dotyczące wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do wymogów określonych w art. 3 oraz środków niezbędnych do rozwiązywania trudności w okresie przejściowym, zostają przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999 lub, od dnia 1 stycznia 2007 r. — zgodnie z procedurą określoną w art. 41 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.

Artykuł 13

Środki szczególne

Środki, których zastosowanie w przypadkach nadzwyczajnych jest konieczne i uzasadnione w celu rozwiązania szczególnych problemów praktycznych, są przyjmowane zgodnie z procedurą określoną w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999 lub, od dnia 1 stycznia 2007 r. — zgodnie z procedurą określoną w art. 41 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.

Środki te mogą stanowić odstępstwo od przepisów niektórych części niniejszego rozporządzenia, lecz wyłącznie w zakresie i przez okres, w jakim jest to absolutnie niezbędne.

Artykuł 14

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1290/2005

W rozporządzeniu (WE) nr 1290/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 1 dodaje się literę o następującym brzmieniu:

„e) pomoc restrukturyzacyjna, pomoc na rzecz dywersyfikacji, dodatkowa pomoc na rzecz dywersyfikacji oraz przejściowa pomoc, o których mowa w art. 3, 6, 7, 8 i 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie ^(*).”

^(*) Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 42.”

2) w art. 34 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się literę o następującym brzmieniu:

„c) tymczasowe składki restrukturyzacyjne pobrane na mocy rozporządzenia (WE) nr 320/2006.”

b) w ust. 2 słowa: „Kwoty określone w ust. 1 lit. a) i b)” zastępuje się tekstem: „Kwoty określone w ust. 1 lit. a), b) i c)”;

c) dodaje się ustęp o następującym brzmieniu:

„3. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się odpowiednio do dochodów przeznaczonych na określony cel, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.”

Artykuł 15

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2006 r. Art. 12 i 13 stosuje się jednak od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 20 lutego 2006 r.

W imieniu Rady
J. PRÖLL
Przewodniczący